

„A seprűvel is söprögetünk” *E ~ ö* váltakozás az azonos tövű szavakban

Wirt Patrícia

SZTE BTK Nyelvtudományi Doktori Iskola
wirt.pat@gmail.com

Kivonat: A dolgozat olyan köznyelvi, *e-t ö*-vel váltakoztató szavakkal foglalkozik, amelyeknek a származékai is mutathatják ezt a variabilitást. Azt vizsgálja, hogy az azonos tövű névszók és igék mindegyikére jellemző-e az *e-s* vagy az *ö-s* használat nagyobb gyakorisága, és hogy a kapott adatokból lehet-e a magyarországi sztenderd nyelvváltozatra érintő jelentéskülönülésre, szóhasadásra következtetni. A kérdőíves felmérés, valamint a labovi vagy más néven szociolingvisztikai interjú módszerével igyekszik kimutatni az esetleges folyamatban lévő nyelvi változásokat.

1 Bevezetés

A köznyelvi *e ~ ö* váltakozás témáján belül az azonos etimológiájú szavak viselkedését mutatom be egy korábbi kérdőíves felmérésem, valamint az eddig elkészült szociolingvisztikai interjúim alapján. Azokat a szavakat tekintem *e ~ ö* váltakozónak, amelyeknek mindkét alternánsa stilisztikai minősítés nélkül szerepel az ÉKsz.²-ben, pl. *csend ~ csönd*, *gyenge ~ gyöngye*, *repül ~ röpül*, *seper ~ söpör*, *zsemle ~ zsömlé* stb. Illetve két olyan szópárt is belevettem a vizsgálatomba, amelyeket a szótár egyalakúnak tekint, de az MNSz.²-ben (Oravecz–Váradi–Sass 2014) van találat mindkét változatukra, és a tapasztalataim alapján is kétalakúnak tartom őket. A kutatásom tárgyát képező azonos tövű szavakból álló párok közül ilyen a *csengő ~ csöngő* és a *becsenget ~ becsönget*, amelyeknek csak az *e-ző* alakját tartalmazza az értelmező kéziszótár. A további azonos tövű párok, amelyekkel foglalkozom, a *csepp ~ csöpp* és a *csepeg/csepereg ~ csöpög/csöpörög*, valamint a *seprű ~ söprű* és a *seper/sepreget ~ söpör/söpröget* voltak. Ezeknek mindkét alakváltozata megtalálható a szótárban.

A dolgozatomban először két, az *e ~ ö* váltakozással kapcsolatos tanulmányt ismertetek röviden. Ezután a saját kutatási kérdéseimet vázoló föl, majd az ÉKsz.² alapján mutatom be részletesebben az általam vizsgált szópárokat. Majd a kérdőívvel és az interjúkkal kapott adatok alapján a már említett, összesen hat szópárt és változataikat elemzem az *e-ző* és az *ö-ző* megvalósulásuk használatának gyakorisága szempontjából.

2 Előzmények

Az *e-t ö*-vel váltakoztató morfémák tanulmányozásának voltak előzményei. G. Varga Györgyi (1968) a budapesti beszélt köznyelvben gyűjtött adatokat kikérdezőes módszerrel. Sok más váltakozó morféma mellett az *e ~ ö* váltakozással is foglalkozott. Hat csoportra osztotta az alakváltozatokat aszerint, hogy mennyire terjedt el az *e-s* vagy az *ö-s* ejtismódjuk. Az általam is vizsgált szavak közül egyenrangú változatoknak tekintette a *seper ~ söpör*-t és a *cseng ~ csöng*-öt. Az utóbbi helyett a tesztjeimben a *becsenget ~ becsönget*-et alkalmaztam, mert úgy gondoltam, ezen kevésbé érződik a hangutánzó eredet, valamint az igeikötő és a képző nyílt *e*-je is hatást válthat ki, ami a monotonitás kerülésében vagy a hasonlóságra törekvésben nyilvánulhat meg. A *söpröget*-et szintén emiatt használtam a *söpör* helyett. A *csepp ~ csöpp* és a *seprű ~ söprű* esetében az *e-ző* az alapváltozat, de az *ö-ző* ejtés is gyakori még. Az *e-ző* az uralkodó, az *ö-ző* ejtés igen ritka a *csengettyű ~ csöngettyű* párnál, amelyet azért említek, mert a *csengő ~ csöngő* nem szerepelt G. Varga Györgyi példái között. A többi csoport példái nem relevánsak, mivel nem szerepeltek a saját azonos etimológiájú példáim között.

A másik korábbi, az *e ~ ö* váltakozás jelenségére fókuszáló tanulmány, amelyet meg kell említeni, Cseh Márta (2008) vajdasági írott szövegeken végzett elemzése. Megállapította, hogy a korpuszban gyakoribbak az *e-ző* alternánsok például a *csengő* és a *csepp* esetében. Viszont a *csöpög*, a *csöppen*, *csöppnyi*, a *söprű* és a *söpör* alakok többször fordultak elő. A példák közül itt megint csak azokat említettem, amelyekre a következő részben kifejtett kutatási kérdéseim vonatkoztak.

3 Kutatási kérdéseim

A vizsgálatom során arra kerestem a választ, hogy az azonos tövből képzett névszók és igeik egyformán viselkednek-e az *e ~ ö* váltakozás szempontjából. Tehát ha nem történt jelentéshasadás, akkor egy teljes szócsaládra jellemző lehet-e az *e-s* vagy az *ö-s* variáns nagyobb elterjedtsége? Továbbá az is érdekelt, hogy vannak-e olyan *e ~ ö* váltakozó szópárok, amelyeknél már folyamatban van a szóhasadás.

Grétsy László (1962: 16) szerint a szóhasadás az a nyelvi folyamat, amelynek eredményeképpen egy szó akár alapalakjában, akár toldalékolt formájában két, esetleg több alakváltozatra bomlik ugyanabban a nyelvben, s az alakváltozatok között részleges vagy teljes jelentéskülönülés áll be, függetlenül attól, hogy a hangalak vagy a jelentés szándéktalan megoszlása, illetve tudatos megosztása előzte-e meg a másikat. Tehát ez a terminus alkalmazható akkor is, ha először a hangalak vált szét, majd a jelentések különültek el, és akkor is, ha fordítva. Ezenkívül az sem számít, hogy a nyelvhasználók tudatosan kezdték-e el különböző helyzetekben használni a változatokat a félreértés elkerülése céljából, vagy a hasadás a nyelvi változás során spontán módon történt-e meg. A már bekövetkezett szóhasadásra példa a *sértés* főnév mint disznó, és a *sörtés* melléknév mint az a kefe például, aminek sörtéje van, valamint a *pereg* és a *pörög* igeik, amelyeket különböző kontextusokban használunk, például *peregnék a homokszemek*, de *pörög a kerék*. Elképzelhetőnek tartom, hogy a jövőben más *e ~ ö* váltakozó szavak kétféle hangalakjához különböző jelentések társuljanak. Ehhez mindenképp tisztázni kell, hogy melyek az *e ~ ö* váltakozást mutató morfémák a nyelvünkben.

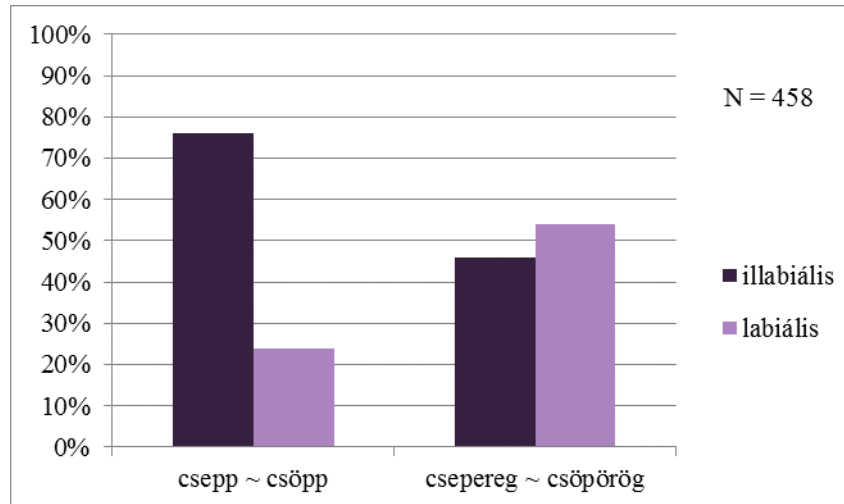
4 Az ÉKsz.² szócikke

A ÉKsz.²-t vettem alapul, amikor megállapítottam, hogy melyek az *e* ~ *ö* váltakozó szavak. A szótár írói azzal állítottak fel egy implicit sorrendet a változatok között, hogy melyiknél található a teljes szócikk és melyiknél az utalás. Megkerestem az ÉKsz.²-ben a hat darab azonos szótóbból képzett pár *e*-zö és *ö*-zö variánsait. A *csepp* ~ *csöpp* és minden származéka esetében az *e*-zö alaknál olvashatjuk a definíciókat és a példákat, az *ö*-zö alakokat pedig változatokként adták meg a szerzők. A *cseng* ~ *csöng* hangutánzó szót szintén váltakozónak tekintették, viszont a *csenget*-et és a *becsenget*-et csak egyalakúnak vélték, ahogyan a *csengő* labiális változatát sem szerepeltették a szócikkek között. A *seprű* és származékainál viszont azt látjuk, hogy míg a főnév esetében az *e*-zö alakot, az igéknél (*söpör*, *söpröget*) az *ö*-zöt tekintették elsődlegesnek a szótár készítői. Ez is azt bizonyítja, hogy nem az ábécérend volt az oka annak, hogy mely alternánsokhoz kerültek a kidolgozott szócikkek. Ha ez volna a magyarázat, akkor a *seper* ~ *söpör*-nél is így kellene lennie. A következő fejezetben a kérdőíves vizsgálatomat mutatom be, amelyben az eddig tárgyalt azonos tövű *e* ~ *ö* váltakozó alakok is szerepeltek.

5 A kérdőív

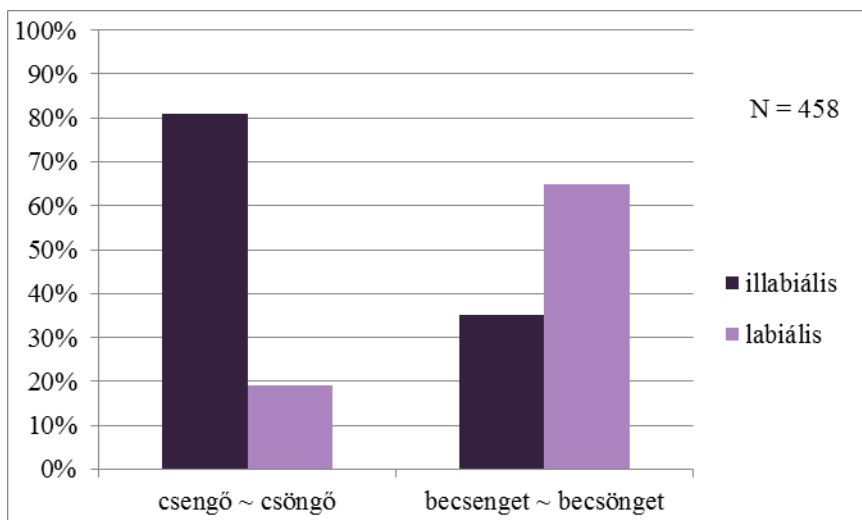
A köznyelvi *e* ~ *ö* váltakozás témájában 2013 őszén végeztem egy online kérdőíves felmérést. A tesztet bárki kitölthette, összesen 458 főt értem el vele. Az egész nyelvterületről érkeztek válaszok. A legfiatalabb adatközlő 10, a legidősebb pedig 73 éves volt. A vizsgálatban részt vevőknek tizenhét *e* ~ *ö* váltakozó szópárból kellett kiválasztaniuk, hogy melyiket használják. Elhelyeztem közöttük nem *e*-t *ö*-vel váltakoztatókat is, mint például a *gyerek* ~ *gyermek* vagy a *hova* ~ *hová*, és nem mindegyik esetben az *e*-zö alak állt elől, ezzel próbáltam elkerülni, hogy egyből rájöjjenek, mi a kérdőív célja, ami befolyásolhatta volna a választásukat. 1-től 4-ig terjedő válaszlehetőségeket adtam meg, tehát válaszadók kénytelenek voltak dönteni. Az instrukcióban az állt, hogy az 1-est vagy a 4-est válasszák, ha kizárólag csak az egyiket szokták használni, de ha mindkettőt szokták, akkor a 2-es vagy a 3-as számot aszerint, hogy a bal vagy a jobb oldalt használják gyakrabban vagy szívesebben. Később az 1–2 és 3–4 válaszokat összeadva értelmeztem az eredményeket.

A kérdőívben szereplő szópárok közül ebben a dolgozatban csak az azonos etimológiájúak eredményeit mutatom be (a többi szópárra vonatkozó adatokat ld. Wirt 2015a). Az első a *csepp* ~ *csöpp* és a *csepereg* ~ *csöpörög*, amelyeknek labiális formáját is jelöli ugyan a szótár, de csak az illabiális alak változataként. Az 1. diagramon látszik, hogy míg a névszó esetében az adatközlők többsége, 76%-a az *e*-zö alakot választotta, addig az igénél kicsivel többen, 54% az *ö*-zöt jelölte (1. ábra).

1. ábra. A *csepp ~ csöpp* és a *csepereg ~ csöpörög* használata

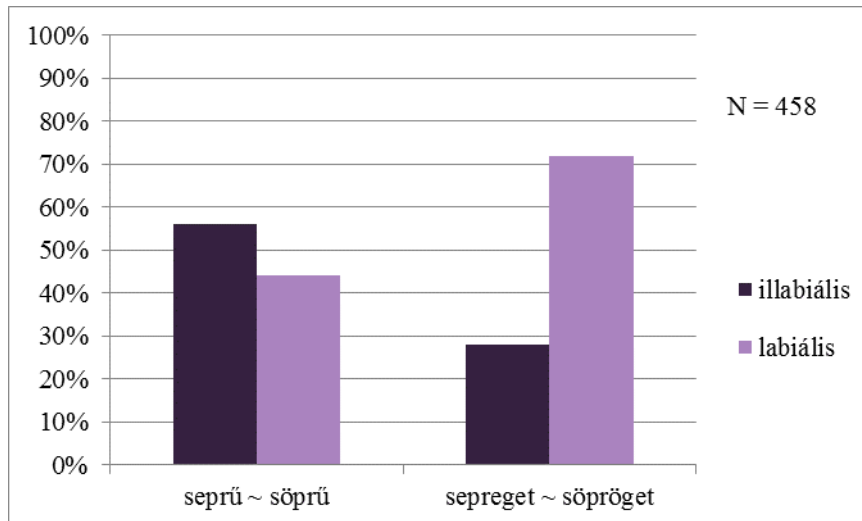
Korábban már említettem, hogy a *csengő ~ csöngő*-nek és a *becsenget ~ becsönget*-nek csak az *e-s* változata található meg az ÉKsz²-ben. Ez a *csengő* esetében érthető, hiszen a vizsgálatban részt vevők közül is többen (81%) az *e-ző* formát jelölték meg gyakrabban használtként. Viszont az ígénél azt látjuk, hogy a 65%-uk a azt a labiális változatot részesítette előnyben, amelyik meg sem jelenik a szótárban. Ezek az adatokat a 2. diagram szemlélteti (2. ábra).

2. ábra. A *csengő ~ csöngő* és a *becsenget ~ becsönget* használata

A *seprű ~ söprű* és a *sepreget ~ söpröget* eredményei viszont megfelelnek az értelmező szótár utalásai által létrehozott sorrendnek. A kérdőívben a főnév esetében

az *e*-zű, az igénél viszont az *ő*-zű alakot jelölték meg többen. A 3. diagramról leolvasható, hogy a kitöltők 55%-a inkább a *seprű* szót használja a saját bevallása szerint, míg a 71%-uk inkább *söpröget*-et mond vagy ír (3. ábra).

3. ábra. A *seprű* ~ *söprű* és a *sepreget* ~ *söpröget* használat

6 Az interjúk

Ebben a részben áttérek a szociolingvisztikai interjúim bemutatására. Ismertetem a módszert, majd az azonos tövű *e* ~ *ő* váltakozó szópárokra vonatkozó eredményeket. A kérdőívben előforduló azonos etimológiájú *e* ~ *ő* váltakozó párok megjelentek szociolingvisztikai interjúim feladataiban is. Ebben a dolgozatban hat darab, egyenként 27–55 perc időtartamú interjút mutatok be, amelyeket 23 és 28 év közötti személyekkel készítettem. Három nő (AK1, AK4, AK5) és három férfi (AK2, AK3, AK6) adatközlő volt. Mindannyian Szegeden vagy Szeged környékén születtek és/vagy nőttek fel, tehát ismerik, esetleg beszélnek is a dél-alföldi dialektust, bár az interjúkban mindannyian a sztenderd változatot használták. Korábban azt feltételeztem, hogy az *ő*-zű nyelvjárású területen élők inkább a labiális alakokat fogják preferálni (Wirt 2015b). Ez a feltételezés nem minden adatközlőnél igazolódott be.

Az interjúk felépítésénél a labovi mintát követtem (vö. Labov 1984), irányított beszélgetéseket rögzítettem diktafonnal. A kutatásom megtervezésekor a BUSZI, azaz a Budapesti Szociolingvisztikai Interjú (Kontra–Borbély 2010), az MNSZV, azaz a Magyar Nemzeti Szociolingvisztikai Vizsgálat (Kontra 2003) és a SZÖSZI, azaz a Szögedi Szociolingvisztikai Interjú (Németh–Kontra–Sinkovics 2015) szolgált mintául. A nyelvi és szociológiai háttér feltérképezésére szolgáló kérdések után az iskola, a barátok és szabadidő, a lakóhely, valamint a nyelv modulok következtek. A modulok között elhelyeztem az önálló produkciós tesztet, amely egy szóbeli, és a mondatmegítéléses tesztet, amely egy írásbeli feladat volt. Az önálló produkciós

tesztben egy rövid definíció alapján kellett az interjúalanyoknak kimondani a várt választ, ami minden esetben egy e -t \ddot{o} -vel váltakoztató szó volt. A mondatmegítéléses tesztben pedig tizenhat mondatpárról kellett eldönteniük, hogy melyiket tartják jobbnak. Ezekről a feladatokról és a kapott adatokról szól a 6.1 és a 6.2 alfejezet.

6.1 Az önálló produkciós teszt

Az önálló produkciós teszt egy szóbeli feladat volt, amely során nyolc rövid definíciót olvastam föl az adatközlőknek, amelyeknek e -t \ddot{o} -vel váltakoztató szavak voltak a megfejtéseik. A definíciók közül itt csak azokkal foglalkozom, amelyeknek az eddig is vizsgált azonos etimológiájú párok valamelyik tagja a megoldása. Ezek a következők voltak:

Ezt csinálja a vízcsap, amikor nem zárjuk el rendesen.
Takarítóeszköz, a boszorkányok a mesékben ezzel közlekednek.
Az iskolában ez jelzi az óra végét.

Az 1. táblázatba az definíciókra kapott válaszok kerültek az előbbi sorrendnek megfelelően:

AK1	AK2	AK3	AK4	AK5	AK6
csöpörög	csöpög	csöpög	csöpög	csöpög	csepeg
söprű	seprű	seprű	söprű	seprű	seprű
csengő	csengő	csengetés	csengő	csengő	csengő

1. táblázat. Az önálló produkciós teszt eredményei

A táblázatban látható, hogy a hatodik adatközlőt kivéve mindenki szerint a vízcsap *csöpög* vagy *csöpörög*, ha nem zárjuk el rendesen. Ez az eredmény is azt mutatja, hogy az ige esetében az \ddot{o} -zó változat az elterjedtebb. Habár meg kell emlékezni arról is, hogy az adatközlők mind az \ddot{o} -zó dél-alföldi régióból származnak, hiszen a kérdőívben nem volt ekkora különbség a kétféle alakra kapott válaszok között, mivel a nyelvterület más részéről is voltak kitöltők. A takarítóeszközt viszont többen nevezték *seprű*-nek, amely az értelmező szótár és a kérdőív szerint is gyakoribb forma, mint a *söprű*. A *csengő*-t pedig egybehangzóan mindenki e -vel ejtette. Ezek a szavak és a származékaik szerepeltek az interjú másik feladatában, a mondatmegítéléses tesztben is, a továbbiakban erről lesz szó.

6.2 A megítéléses teszt

Ebben az írott nyelvi feladatban az adatközlőknek tizenhat mondatpárról kellett eldönteniük, hogy melyiket tartják jobbnak, tehát nem grammatikalitási ítéletet kellett hozniuk, hanem az ízlésükre, nyelvhasználatukra volt bízva a választás. Mindegyik mondatban váltakozó alakú szavak szerepeltek, ezek közül tíz volt $e \sim \ddot{o}$ váltakozó. A mondatokat nyomtatva kapták meg, a változatok egymás mellé került. Az azonos szótőre visszavezethető párokat tartalmazó mondatok az alábbiak voltak:

A tanítás akkor kezdődik, amikor **becsengetnek/becsöngetnek**.
Az iskolában az óra végét a **csengő/csöngő** jelzi.

Vigyél esernyőt, **csepereg/csöpörög** az eső.
 A **csepp/csöpp** unokám már tud járni.
 Egy **csepp/csöpp** víz sem maradt a pohárban.
Sepregesd/Söprögesd össze a morzsákat!
 A boszorkány a mesében **seprűn/söprűn** lovagolt.

A 2. táblázatban a kapott válaszokat tüntettem fel az előbb bemutatott mondatok sorrendjében:

AK1	AK2	AK3	AK4	AK5	AK6
becsöngetnek	becsengetnek	becsengetnek	becsöngetnek	becsöngetnek	becsengetnek
csengő	csengő	csengő	csengő	csengő	csengő
csöpörög	csepereg	csöpörög	csöpörög	csöpörög	csepereg
csöpp	csöpp	csöpp	csöpp	csöpp	csepp
csöpp	csepp	csepp	csöpp	csöpp	csepp
söprögesd	söprögesd	söprögesd	söprögesd	söprögesd	sepregesd
söprűn	seprűn	seprűn	söprűn	seprűn	seprűn

2. táblázat. A megítéléses teszt eredményei

A kérdőívhez és az interjú szóbeli feladatához hasonlóan *csengő*-nél ebben a tesztben szintén az *e*-ző alak dominált, viszont az ige esetében fele-fele arányban jelölték meg a *becsenget*-et és a *becsönget*-et tartalmazó mondatokat. Ellenben a *csepereg* ~ *csöpörög* szópárok közül többen az *ö*-ző formát választották, csak a hatodik és a második adatközlő jelölte meg az *e*-zőt, pedig az utóbbi a másik, beszélt nyelvi feladatban *csöpög*-öt mondott. Érdekes, hogy a *csöpp unokám* szerkezetben inkább a labiális megoldást, míg a *csepp víz* értelemben inkább az illabiálist preferálták többen. Ebben a tesztben is feltűnik, hogy a hatodik adatközlőt leszámítva mindenki az *ö*-ző változatot jelölte meg a *sepregesd* ~ *söprögesd* mondatánál. A *seprű* ~ *söprű* esetében viszont csak az első és a negyedik adatközlő jelölte be az *ö*-ző változatot. Jól látszik, hogy az első, a negyedik és az ötödik adatközlők, akik nők voltak, több *ö*-ző alakot választottak, tehát ebben a mintában megfigyelhető a nemek közti eltérés. Bár a minta kicsi, de ennek alapján úgy látszik, hogy az interjúkban résztvevő férfiaknál erősebb a normakövetés, legalább is egy vélt normára törekvés. Ez különösen a hatodik adatközlőre jellemző, akinek a válaszai az anyanyelvjárásához képest szinte túlhelyesbítésnek tűnnek.

6.3 Metanyelvi adatok

Ebben a dolgozatban a spontán beszédbeli adatokkal nem foglalkoztam, viszont a metanyelvi adatokból fontosnak tartom bemutatni a második adatközlővel készített interjú azon részét, amely a dolgozat címét adó idézetet tartalmazza. A kiemelt részletben az igék és a névszók használatának különbségéről beszél.

AK2: De egyébként az ilyen tárgyknál szerintem simán van ilyen, hogy hogy igazából *e*-vel használod magát a nevét, de a vele való cselekvést meg *ö*-vel, nem?

TM: Melyiket...?

AK2: Hát például nekem... a seprűvel is söprögetünk. A csengővel meg csöngetünk. Szóval szerintem nem tudom. Legalábbis... én mindig így használtam például ezeket. Ezt a kettőt. Hogy ezt seprűnek hívják, de söprögetünk. Meg csöngetünk, de csengő.

Tehát az adatközlő is észrevette, hogy azonos tövű váltakozó szavak másként viselkedhetnek névszóként, mint igeiként, amint ezt a kérdőíves vizsgálatommal és az interjúk tesztfeladataival bizonyítani tudtam. A második adatközlő észrevétele azért is figyelemre méltó, mert ő a megítéléses tesztben a *becsenget*-et tartalmazó mondatot jelölte be.

7 Következtetések

A kérdőív és az interjúk adatközlőinek a többsége az azonos tövű szavakból álló párok mindegyiknél névszók esetében az *e*-zű, míg az igeiknél az *ő*-zű alakot részesítette előnyben. Megállapítható, hogy ezek az azonos etimológiájú szavak nem viselkednek egyformán az *e ~ ő* váltakozás szempontjából. Tehát még akkor sem jellemző egy teljes szócsaládra az *e*-s vagy az *ő*-s variáns nagyobb elterjedtsége, ha nem történt jelentésselkülönülés. Továbbá úgy vélem, hogy a kapott adatokból a magyarországi sztenderd nyelvváltozatot érintő folyamatban lévő szóhasadásra lehet következtetni a *csepp* és a *csöpp* esetében, mivel 'folyadék cseppje' értelemben inkább az *e*-zű, míg jelzőként, 'nagyon kicsi' jelentésben inkább az *ő*-zű alak a gyakoribb. Korpuszvizsgálatokkal még jobban alá lehetne támasztani ezt a feltevést. Valamint ahhoz, hogy pontosabb képet kapjunk az *e ~ ő* váltakozás jelenségéről, elengedhetetlen további, *e*-zű nyelvjárású területeken élőkkal is interjúkat készíteni, és megfigyelni az esetleges eltéréseket az *ő*-zű beszélőkhöz képest. Mindazonáltal a jövő szótáraiban szükséges lenne ezeket a változásokat jelölni, a szócikkekét és az utalásokat a valós használat alapján rendezni.

Irodalom

- Cseh, M. 2008. *Az e-t ő-vel váltó szabad alternánsok viselkedése a vajdasági magyar nyelvben és lexikográfiánk ebből adódó feladatai*. Újvidék: Stojkov.
- Grétsy, L. 1962. *A szóhasadás*. Budapest: Akadémiai Kiadó.
- Kontra, M. (szerk.) 2003. *Nyelv és a társadalom a rendszerváltás kori Magyarországon*. Budapest: Osiris Kiadó.
- Kontra, M., Borbély A. 2010. *A Budapesti Szociolingvisztikai Interjú (BUSZI-2) egydimenziós tesztadatai*. Budapest: MTA Nyelvtudományi Intézet, Élőnyelvi Kutatócsoport.
- Labov, W. 1984. Field methods of the project on linguistic change and variation. In: Baugh, J., Sherzer, J. (szerk.) *Language in use. Readings in sociolinguistics*. New Jersey: Prentice Hall, Englewood Cliffs. 28–53.
- Németh, M., Kontra, M., Sinkovics, B. 2015. Two fieldworkers' effects on a respondent's language use in Szeged. *Sudia Linguistica Hungarica*, 30: 73–83.
- Oravecz, Cs., Váradi, T., Sass, B. 2014. The Hungarian Gigaword Corpus. In: Calzolari, N., Choukri, K., Declerck, T., Loftsson, H., Maegaard, B., Mariani, J., Moreno, A., Odijk, J., Piperidis, S. (szerk.) *Proceedings of Ninth International Conference on Language Resources and Evaluation (LREC 2014)*. Elérhető: http://www.lrec-conf.org/proceedings/lrec2014/pdf/681_Paper.pdf. Letöltve: 2016. 05. 18.
- G. Varga, Gy. 1968. *Alakváltozatok a budapesti köznyelvben*. Budapest: Akadémiai Kiadó
- Wirt, P. 2015. A köznyelvben váltakozó *e*-zű és *ő*-zű morféimák: Egy kérdőíves vizsgálat eredményei. In: Benő, A., Fazakas, E., Zsemlyei, B. (szerk.) *Többnyelvűség és*

- kommunikáció Kelet-Közép-Európában*. MANYE XXIV. Kolozsvár: Erdélyi Múzeum-Egyesület. 341–347.
- Wirt, P. 2015. *E ~ ő* váltakozás az egyén nyelvhasználatában. Esettanulmány. In: Váradi, T. (szerk.) *Doktoranduszok tanulmányai az alkalmazott nyelvészet köréből 2015. IX. Alkalmazott Nyelvészeti Doktoranduszkonferencia*. Budapest: MTA Nyelvtudományi Intézet. 74–81.

Források

- ÉKsz.² = Pusztai F. (főszerk.) 2003. *Magyar értelmező kéziszótár*. Budapest: Akadémiai Kiadó
- MNSz.²=*Magyar Nemzeti Szövegtár*. Elérhető: <http://corpus.nytud.hu/mnsz>. Letöltve: 2016. 02 29.